

SUMMARY

The procedure of optimal design of composite materials of required elastic properties is proposed. The level of reliability of composite material is estimated. An example of calculation of two-phase composite material is given.

СПИСОК ЛИТЕРАТУРЫ

1. Болотин В.В. Методы теории вероятностей и теории надежности в расчетах сооружений, М.:Стройиздат, 1982, 351 с.
2. Болотин В.В. Прогнозирование ресурса машин и конструкций, М.: Машиностроение, 1984, 312 с.
3. Свешников А.А. Прикладные методы теории случайных функций, М.: Наука, 1968, 463 с.
4. Вентцель Е.С. Теория вероятностей, М.:Наука, 1969, 576 с.
5. Шаповалов С.П. Вероятность выброса деформаций за допустимый уровень в матрице зернистого композита //Динам. и прочность машин, 1991, вып.52.-С.64-68.
6. Шаповалов С.П. Проектирование трехфазных композитов и исследование напряжений в элементах структуры . Диссертация на соиск. ученой степени к.ф.-м.н., Куйбышев , 1988, 172 с.
7. Дудукаленко В.В., Шаповалов С.П. Прогнозирование свойств трехфазных композитов с нерегулярной структурой //В кн.:Применен. композ. матер. на полимер. и метал. матрицах, Пермь, 1986.-С. 23-24.
8. Дудукаленко В.В., Лысач Н.Н. О пластических свойствах материала, содержащего пластинчатые включения //Ізв. АН ССРР. Механика тверд. тела, 1980, N 1.-С. 103-109.

Поступила в редколлегию 4 апреля 1994 г.

УДК 628.543+566.4

ДОСЛІДЖЕННЯ І РОЗРОБКА ТЕХНОЛОГІЇ КОМПЛЕКСНОГО ВИКОРИСТАННЯ ВТОРИННИХ СУЛЬФАТ-ІОНОВМІСНИХ РЕСУРСІВ УКРАЇНИ

Заягинцев Г.Л.

Розроблено комплекс технологій, які дозволяють економити природну сірку шляхом очистки, утилізації та регенерації сульфат-іоновмісних ресурсів [1]. Додатково подаємо нові технологічні процеси переробки фосфогіпсу, який одержують у присутності регулятора його кристалізації (ПАР-фосфогіпс) [2,3]. В трубі-сушарці (навантаження за меліорантом - 37,5 т/год) одержуємо меліорант 1 сорту 12,5% вологи. Результати досліджень (див.табл.1) показують його значні техніко-економічні переваги перед продуктом, який одержують із звичайного фосфогіпсу ("Babkoc-BSH").

Таблиця 1

Порівняльні властивості меліоранту із ПАР-фосфогіпсу і звичайного фосфогіпсу.

Показники	Базовий варіант	Дослідний варіант
Навантаження за апатитом, т/г	33,9	40,1
Вміст домішок у фосфогіпсі, %		
P ₂ O ₅ (заг.)	2,10	0,82
P ₂ O ₅ (вод.)	1,70	0,27
F (заг.)	0,24	0,12
F (вод.)	0,20	0,07
Волога	43,7	34,1
Витрати палива на сушіння, %	100	60
Втрати на транспортування, %	100	40

У виробництві β -в'яжучого виключається стадія відмивки і нейтралізації фосфогіпсу, застосовується ретурна схема дегідратації сировини та розмелювання в'яжучого з піском (див.рис.1). Сирій ПАР-фосфогіпс у співвідношенні близько 1:1 змішується у змішувачі 2 з циркулюючим дегідратованим фосфогіпсом і подається в трубу-сушарку 1. Дегідратований гіпс після циклону 4 ділиться на два потоки. Один потік повертається у змішувач 2, а другий - після подрібнення з піском у млині 3 направляється на склад. Оптимальне співвідношення в'яжуче: пісок в останньому потоці знаходиться від 1 до 0,15-0,30

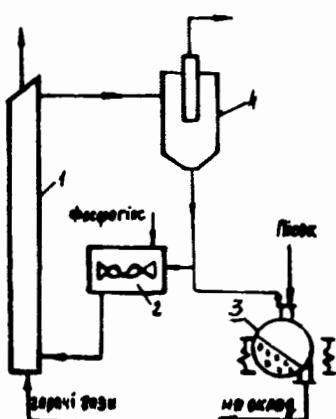

Рис 1. Ретурна схема одержання β -в'яжучого поліпшеної якості:
 1 - труба-сушарка;
 2 - змішувач;
 3 - млин;
 4 - циклон.

При змішуванні сирого ПАР-фосфогіпсу з дегідратованим гіпсом йде з'явлення вільної води з утворенням напівгідрату сульфату кальцію. Виділяється також частина кристалізаційної води з утворенням розчинного ангідриту. При наступній гідратації і повтореній дегідратації цих компонентів відбувається ретроградація засвоєних форм P_2O_5 у тризаміщені сполуки і розкладання фторпохідних. Швидкість останніх процесів збільшується при зменшенні вмісту P_2O_5 , підвищенні температури і тривалості обробки. У нас як раз і забезпечуються ці заходи: тривалість процесу зростає за рахунок перебування матеріалу у змішувачі. Зменшується також утворення нерозчинного "мертвого" ангідриту, який є основною причиною погіршення властивостей β -в'яжучих.

Реакції дегідратації протікають за механізмом дислокації. Підтримування температури випалювання близько 448-468 К і вологовмісту продукту до 2,5-4,5% не приводять до зміни габітузу і розмірів кристалів. Продукт являє собою суміш монокристалів ромбовидної форми з величиною сторін 50-150 мікрометрів. Після розмелювання, коли за мікромелючі тіла беремо частинки сухого піску, у суміші розглядаємо окремі зерна кварцу розміром до 50-100 мікрометрів і достатньо високий вміст розруйнованих монокристалів гіпсу. Питома поверхня в'яжучого дорівнює 8-10 тис.см²/г.

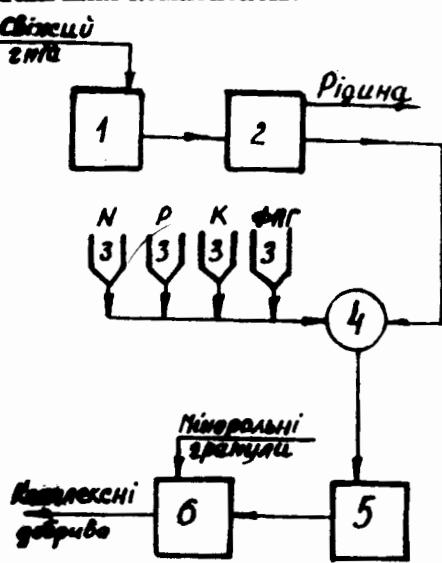
Всі розглянуті заходи істотно покращують якість обпалюваного в'яжучого. Наприклад, збільшується міцність сиріх виробів на згинання. Розмелювання без піску звичайного фосфогіпсу, який було відмито і нейтралізовано в цеху, збільшує міцність виробів з 0,18 до 0,55 МПа. Ретурність потоків в порівнянні з прямою дегідратацією збільшує результат з 0,5 до 0,6 МПа. Внесок 15% піску у в'яжуче, яке було

розмалене, змінює результат з 1,05 до 1,65 МПа. Додатковими перевагами методу можна вважати і пониженні витрати на 20-50% дегідратованого фосфогіпсу, зменшення вмісту в камені водорозчинного фтору до 100 мг/кг та запобігання налипанню продукту на мелючі тіла.

Пропонуємо технологічну схему виробництва будівельного каменю, яка включає ділянки: сушіння піску, резмелювання дегідратованого фосфогіпсу, подрібнення бою силікатного виробництва, приготування бетону, формування та сушіння каменю. Міцність виробів досягає 1,8-2,8МПа. Технологічний режим пропонується за експериментальними даними. Розроблені технічні умови на в'яжуче фосфогіпсове та каміння бетонне стінове, одержані з регулятором кристалізації фосфогіпсу.

Непряме ресурсозбереження ефективне у сфері споживання мінеральних добрив, які, маючи нерегульовану розчинність, у кількості від 10 до 50% виносяться з дощовими водами. Скорочуючи ці втрати, ми знижуємо витрати сульфатної кислоти на одержання добрив. Найбільш перспективні методи боротьби з даним недоліком - створення і застосування повільнодіючих гранульованих і суспензованих рідких комплексних добрив. Важливою перевагою цих видів добрив є вегетативно-синхронна подача рослинам речовин [1].

Технологічний процес одержання комплексних добрив передбачає використання туків, фосфогіпсу, твердої і рідкої фракції гною /див. рис.2/. Це забезпечує ефективне використання, економію ресурсів, застосування відходів тваринництва. Комплексні добрива є в середньому на 20-40% більш ефективними, ніж еквівалентний набір добрив. Для підвищення гумусу необхідно вносити на гектар пашні 11-18 т органічних компонентів.

Принципова схема вуала грануляції комплексного добрива з відходів наведена в [1].

За базову схему одержання суспензованих рідких комплексних добрив прийнята схема, що розроблена фірмою Forgeson. Ця схема орієнтується на використанні свіжої води, оскільки бентоніти чутливі до домішок електролітів. Показано, що замість свіжої води можна використовувати частину рідких відходів тваринництва. Тверді зависі стоків (більше 6% іх практично не осаджується) виявили стабілізуючу дію. Це дозволяє скоротити витрату надзвичайно дефіцитних стабілізаторів суспензії.

Таблиця 2

Стабільність проб суспензованих добрив складу 12:12:12: на основі відходів тваринництва. АС-аміачна селітра, КА - карбамід, МАФ- мономономонійфосфат, ФГ- фосфогіпс, АВ - аміачна вода

№ пп	Склад добрив, послідовність подачі компонентів	Швидкість осадку			Примітка
		1-а дoba	2-а дoba	3-а дoba	
1	Рідкий гній CaO+Ca(OH) ₂ , АС, КА, МАФ, КС1	2	8	10	Однорідна суспензія
2	Рідкий гній, МАФ, CaO+Ca(OH) ₂ , КА, АС, КС1	3	10	15	-
3	Рідкий гній, CaO+Ca(OH) ₂ , МАФ, КА, АС, КС1	5	15	25	осад
4	МАФ, стічна вода зі ставка, АВ, КС1	27	36	36	осад
5	Стічна вода зі ставка, МАФ, АВ, КС1, ФГ сирій, КА	нема	0,9	8	осад
6	Стічна вода зі ставка, МАФ, АВ, КС1, КА	45	48	53	осад
7	Дистильована вода, МАФ, АВ, КС1, ФГ сухий, КА	24	24	24	осаду нема
8	Водопровідна вода, МАФ, АВ, КС1, ФГ сирій	-	-	1,4	осаду нема
9	Водопровідна вода, МАФ, АВ, ФГ сирій, КА, КС1	-	-	13,3	осаду нема
10	Водопровідна вода, МАФ, АВ, КС1, бентоніт, КА	-	47,5	51	осад
11	Стічна вода зі ставка, МАФ, АВ, КС1, бентоніт, КА	63	-	68,5	осад

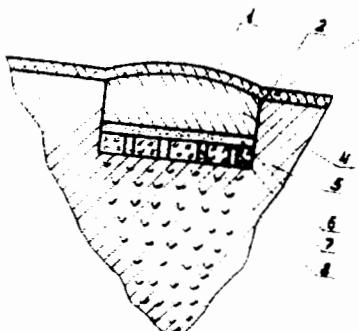
Знайдена також оптимальна кількість фосфогіпсу, яка необхідна для одержання стійкої суспензії і досягає 5%.

Досліди показали можливість одержання стабільної суспензії за вмістом поживних речовин: N - 12%, P₂O₅ - 12%, K₂O - 12%. Найкраща послідовність подачі компонентів у випадку використання сирого фосфогіпсу відповідає умовам досліду №5 (див. табл.2). Термін стабільності суспензії - до 30 діб, процент просвітлення - менше 10%. Крупні кристали не утворюються.

До числа екологічних задач, які виникають у сільському господарстві, відноситься задача рекультивації ґрунту в районах карстоутворення (Північні, Північно-Східні райони). Карстові воронки займають значні площі угідь, виключаючи їх із обороту. Це - загибелення, заболочені "блудця", які поросли кущами, звязані безпосередньо вертикальними каналами з підземними джерелами води.

Рис 3. Схема рекультивації почви:

- 1 - сирійка поверхня;
- 2 - траншея;
- 3 - родючий шар;
- 4 - глинистий ґрунт;
- 5 - густий ґрунт;
- 6 - пісок;
- 7 - плити;
- 8 - отвори.

Шари (плити) із фосфогіпсу (переважно фосфонапівгідрату), як відомо, мають визначену несущу властивість. Використовуючи такі шари (див. рис. 3), можна попередити поверхневі явища просідання ґрунту і забезпечити надійну роботу

сільськогосподарської техніки на дефективних ділянках карстових воронок [4]. Фосфогіпсовий шар повільно розчиняється протягом 10-30 століть. Фосфорна кислота, що утворилася, взаємодіє з полуторними окисами, які містяться у ґрунті, і нейтралізується. Нерозчинні сульфати, що утворилися, цементують ґрунт. Глибинні процеси карстоутворення сповільнюються.

На основі результатів досліджень розрахована така схема комплексного використання сульфат-іоновмісних ресурсів для підприємства типу СВО "Хімпром":

- 7-10% ресурсів використовуються в процесах пилогазоочистки і у виробництві коагулянтів для очистки стічних вод;
- 40-45% ресурсів методом іх термічного розщеплення переробляється на кваліфіковані сорти сульфатної кислоти і вапна;
- 5-7% ресурсів застосовується у виробництві комплексних добрив;
- 38-48% ресурсів витрачається на одержання крентів, фосфогіпсовых в'яжучих та будівельного каменю.

Продукти, які виробляються, використовуються на самому підприємстві або в прилеглому регіоні радіусом до 300 км. У цьому випадку економиться на рік до 160 тис. т природної сірки, задобувається прибуток та приріст продуктивності праці, що досягають 12-13%.

SUMMARY

The are stated the results of theoretic and experimental investigations, whish are applied in productions where secondary ion-bearing-sulphate resources are formed and destined to processing. A technolog of complex production and use of modified phosphogypsum, land-improvers, β -extinguent and building stones tormed in presence of phosphogypsum crystallization controller is worked out. Technological scheme of production of slow-acting granulated and suspended liquid complex fertilizers are suggested. The use of standad fertilizers, phosphogypsum and manure are provided. In the process of interaction of thees componrnts a disinfection of manure and an improvement of fertilisers quality take place.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРЫ

1. Звягинцев Г.Л. Промышленная экология и технология утилизации отходов. - Х.: Вища шк. Изд-во при Харк. ун-те, 1986. - 144 с.
2. А.с. 15292281 СССР Способ получения гипсового вяжущего из фосфогипса /Э.А. Карпович, Г.Л. Звягинцев, Е.В. Третьяк и др. Заявлено 20.06.90; Опубл. 15.09.90; Бюл. N 34
3. А.с. 1723066 СССР. Способ получения гипсового вяжущего из фосфогипса, / Э.А. Карпович, Г.Л. Звягинцев, А.Г. Касьян и др. Опубл. 30.03.92; Бюл. N12 .

4. А.с. 1371965, СССР. Способ рекультивации нарушенных земель /В.Л. Звягинцев, Г.Л. Звягинцев . Опубл. 1.11.87; Бюл. N 8 .

Поступила в редакколлегию 28 февраля 1994 г.